

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יום רביעי ד' בטבת תשע"ו

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

גיטין - ג'

1. אף לרבא יש להקשות - מדוע עד אחד נאמן בנט הרי איתחזק איסורא ונחשב דבר שבערוה, ואין דבר שבערוה פחות משנים?
היה ראוי שאף בקיום שטרות לא יצטרכו שנים וכשיטת ריש לקיש - שעדים החתומים על השטר - נעשו כמי שנחקרה עדותן בב"ד, כיון שלא חציף איניש לזיופי. ורבנן אלו שהצריכו, וכאן משום עיגונא הקלו שמספיק אחד. [ואף כאן ביארו כדלעיל, שאי"ז חומרא כיון שמעיקרא מידק דייק]
2. מה הטעם שרבא לא אמר כרבה משום 'לשמה'?
שהרי לא שנינו 'בפני נכתב לשמה...'
ורבה סבר - חוששים שמשלש מילים יחתוך מילה אחת 'נכתב', וכל המשנה ממטבע שטבעו חכמים בגיטין הולד ממזר. אבל משני מילים לא יחתוך. [וברשי: א. וממילא נשאלו אם לשמה. ב. אי נמי, בסתמא מעיד על לשמה. ו'בפני נכתב' 'בפני נחתם' כל אחד בפני עצמו ולא יחתוך אחד מהם].
3. מה הטעם שרבה לא אמר כרבא משום קיום?
מדוע שנינו גם 'בפני נכתב' - בהכרח משום לשמה.
ורבא סבר - חוששים שיחליפו עם כל קיום שטרות, ויחשבו שמספיק אחד שמכיר החתימה לכן הוסיפו להיכר 'בפני נכתב'.
[אמנם להלן דף ד' יתבאר למסקנה, שרבה מסכים גם לרבא]
4. לדעת רבה לא היה מקום לחשוש שיחליפו אמירת השליח עם כל קיום שטרות, מחמת כמה חילוקים. אלו הן?
א. בכל קיום - מספיק שיאמרו 'ידעינן', וכאן צריך 'בפני'.
ב. בכל קיום - אשה לא נאמנת, וכאן נאמנת להביא גט חברתה ולומר בפ"נ.
ג. בכל קיום - בעל דבר המוציא את השטר לא נאמן, וכאן נאמן, שהרי האשה עצמה מביאה את גיטה ממדה"י בתורת שליחות, באופן שבעלה אמר לה: 'אל תתגרשי בו אלא בב"ד' ואומרת בפ"נ.
ורבא סבר - כיון שהטעם משום קיום, אף בגט אם יאמרו 'ידעינן' יהיו נאמנים, ובאופן זה יבואו להחליף עם כל קיום.
5. לפי רבה - מי הוא התנא שמצריך גם כתיבה וגם חתימה שיהיו לשמה?
א. להו"א - אין להעמיד כר' מאיר - כיון שהוא מצריך רק חתימה 'לשמה' - וה'וכתב לה' שבפסוק הולך על החתימה.
שיטת ר' מאיר - לכתחילה אין כותבין במחובר לקרקע, אך אם כתב על המחובר, ותלשו, וחתם על התלוש ונתנו לה - כשר.
ב. אין להעמיד כר' אלעזר - כיון שמצריך רק כתיבה לשמה - ומדאורייתא גט שאין עדיו חתומין עליו כשר, וה'וכתב' הולך על הכתיבה. ואין לומר שאף שמדרבנן רבי אלעזר מצריך חתימה לשמה, שהרי שנינו 'שלשה גיטין פסולין דרבנן ובדיעבד אם ניסת - הולד כשר.
1. כתב בכתב ידו ואין עליו עדים.
2. אין בו זמן.
3. אין בו אלא עד אחד.
ורבי אלעזר חולק וסובר שבאופן שאין עליו עדים - כשר ומשמע אפילו לכתחילה. וגובה מנכסים משועבדים, שאין העדים חותמים על הגט אלא מפני תיקון העולם - שמא ימותו עדים ושוב אין לו עדות, וכשחתמו אחרים יכירו.
ג. אין להעמיד כרבי מאיר, ולומר שמדרבנן מצריך כתיבה לשמה, כיון שאמרו משמו שאפילו מצאו באשפה וחתמו ונתנו לה - כשר.
ד. [שייך לרף הבא] למסקנה - לעולם כרבי אלעזר וכשאין עדים כלל, אכן כשר בלא חתימה, אבל אם יש עדים צריך שיהיה לשמה. ואם לא יעשנו לשמה הרי הוא 'מזויף מתוכו' ולר' אלעזר, 'מזוייף מתוכו' כגון שחתם עליו קרוב או פסול או שלא לשמה - פסול.
ה. רב אשי למסקנה - מדובר בשיטת רב יהודה שפוסל להדיא, עד שתאה כתיבתו וחתמתו בתלוש.
6. מה הטעם שלכתחילה לא העמידו כרב יהודה?
בתחילה רצו להעמיד כר' מאיר, כיון שסתם משנה היא ר"מ. ואח"כ כר' אלעזר, כיון שהלכה כמותו שבלא עדים כשר.